

Skrót założeń strategii rozwoju usług edukacyjnych w dzielnicy Śródmieście

sporządzony w ramach projektu „Od diagnozy do strategii – model planowania rozwoju usług publicznych” dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna”

Grudzień 2013

1. Czym jest strategia rozwoju?

Strategia rozwoju to:

- dokument określający długofalowy plan, kierunek działań służących do osiągnięcia założonych celów przez co możliwa będzie zmiana z sytuacji obecnej na pożądaną,
- zbiór decyzji (merytorycznych, organizacyjnych i finansowych) podjętych przez władze dzielnicy w celu stymulowania rozwoju w wybranym obszarze,
- sposób na wyróżnienie własnych działań i określenie specyfiki dzielnicy na tle otoczenia.

Punktem wyjścia do prac nad strategią jest przeprowadzenie **diagnozy** tematu, dla którego ma być tworzona strategia. Na tej podstawie można wskazać elementy **pozytywne**, które **należy rozwijać** przy pomocy strategii jak i te **negatywne**, którym warto **przeciwdziałać**.

W niniejszym dokumencie przedstawiono główne wyniki prac nad zbadaniem stanu obecnego dzielnicy Śródmieście w zakresie edukacji.

2. Dlaczego edukacja?

Wiele spośród szkół położonych w dzielnicy, szczególnie ponadgimnazjalnych, cieszy się dużym poważaniem i zajmuje wysokie miejsca w ogólnopolskich rankingach. Buduje to pozytywny wizerunek szkół wśród rodziców. Dzięki temu, oraz dzięki dobrej siatce połączeń dzielnicy z innymi częściami Warszawy i miejscowościami wokół miasta, wielu uczniów podejmujących naukę w tych placówkach, pochodzi z innych dzielnic bądź spoza Warszawy.

Argumentem przeważającym za wyborem edukacji jest fakt, że zdecydowana większość wydatków w budżecie dzielnicy dotyczy finansowania właśnie tych usług. Dlatego każde dodatkowe wsparcie w tym kierunku może przynieść korzyści, w tym związane z efektywnym wykorzystaniem dostępnych środków.

Poziom edukacji w Śródmieściu jest wysoki, ale zauważa się występowanie problemów w tym zakresie (związanych z niedostatecznym stanem technicznym części placówek oświatowych, niezadowolających wyników nauczania, niestabilności przepisów prawnych czy niedofinansowania systemu edukacji), co w przypadku braku reakcji może przełożyć się na obniżenie jakości świadczonych usług.

Aspiracją dzielnicy jest świadczenie edukacji na jednym z najwyższych poziomów w Warszawie, dlatego szczególnie warto opracować strategię w tym zakresie.

3. Plusy i minusy w obszarze edukacji

Plusy

✓ Wysoki poziom nauczania w szkołach ponadgimnazjalnych

Wysoki poziom nauczania w szkołach ponadgimnazjalnych potwierdzają dobre wyniki matur oraz egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe, a także zainteresowania uczniów wyrażane udziałem w olimpiadach i zajęciach pozalekcyjnych.

✓ Dobra, kreatywna i wyszkolona kadra pedagogiczna.

Śródmiejskie szkoły posiadają dobrze wykształconą, ambitną kadrę w efekcie czego oferta edukacyjna jest bardzo atrakcyjna i stoi na wysokim poziomie.

✓ Różnorodność oferty edukacyjnej

Uczniowie uczęszczający do szkół w Śródmieściu mają do dyspozycji bardzo rozbudowaną, atrakcyjną ofertę edukacyjną. W szkołach na różnym poziomie nauczania istnieją różnorodne klasy profilowane.

✓ Pełna sieć szkół dla potrzeb edukacji

W dzielnicy istnieje rozwinięta sieć szkół na różnych poziomach edukacji. Uczniowie kończący szkołę podstawową mają w dzielnicy szeroki wybór gimnazjum a następnie liceów lub szkół zawodowych. Co ważne szkoły na różnych poziomach współpracują ze sobą, istnieje możliwość kontynuowania nauki na różnych poziomach w klasach o podobnych profilach (np. klasy sportowe, dwujęzyczne, itp.)

Minusy

✓ Brak identyfikacji ze środowiskiem lokalnymi i zaangażowania w sprawy lokalne

Ponieważ duża część uczniów śródmiejskich szkół dojeżdża do placówek z innych dzielnic, to istnieje zjawisko braku identyfikacji z lokalnym środowiskiem. Uczniowie dojeżdżają do szkół, a po lekcjach i zajęciach dodatkowych wracają do swoich domów. Brakuje ich działań na rzecz dzielnicy, w tym związanych w wydarzeniami o charakterze edukacyjnym, rozwijających zdolności i umiejętności uczniów. Skutkiem takiego stanu rzeczy jest mniejsza dbałość o budynki szkolne i wyposażenie, przez co dochodzi do ich szybszego niszczenia.

✓ Zła infrastruktura techniczna części placówek

Część placówek edukacyjnych znajduje się w budynkach, które wymagają remontów, które nie są realizowane z powodu braku środków lub nieuregulowanej własności gruntu czy budynku.

✓ Niezadowalające wyniki sprawdzianu po szkole podstawowej

W części szkół podstawowych wyniki sprawdzianu szóstoklasisty mogłyby być

lepsze niż obecnie. Obecny stan powoduje, że część uczniów może mieć problemy z dostaniem się do gimnazjów, na których im zależy.

4. Co warto zrobić, aby zmienić sytuację?

Opracowywana strategia powinna w dużej mierze opierać się na publicznych szkołach i przedszkolach w dzielnicy. Co więcej warto, aby niektóre z przyjętych rozwiązań dotyczyły samej sieci placówek i związanych z tym problemów. Najbardziej palące jest przyjęcie odpowiednich działań zaradczych lub niwelujących skutki zmiany lokalizacji szkół spowodowanych roszczeniami prywatnych właścicieli wobec budynków i działek, na których stoją oraz ograniczenie występowania barier architektonicznych dla osób o specjalnych potrzebach.

W celu podniesienia poziomu nauczania a także utrzymania obecnie zachodzących pozytywnych zjawisk (tj. wysokiego poziomu nauczania przez kreatywną kadrę, oraz dostępność do różnorodnej oferty edukacyjnej) w śródmiejskiej edukacji niezbędne jest podjęcie odpowiednich działań zmierzających do ograniczenia występowania problemów a szczególnie ich skutków – należy stwierdzić, że strategia w dużej mierze powinna odnosić się do sposobów przeciwdziałania niezadowolającemu poziomowi nauczania w niektórych ze szkół, w tym do słabo rozwiniętej oferty zajęć dodatkowych.

Tworzona strategia przede wszystkim powinna dotyczyć wzmocnienia istniejących zalet śródmiejskiej edukacji przy jednoczesnym wykorzystywaniu istniejących szans – szczególnie: dobrej opinii wśród uczniów i rodziców na temat śródmiejskich szkół a także kwestii dużego zainteresowania dzielnicowymi szkołami także przez uczniów z innych dzielnic i miejscowości.

Efekty wdrożenia strategii rozwoju usług edukacyjnych dla dzielnicy Śródmieście powinny być przede wszystkim odczuwalne dla odbiorców usług. Działania zawarte w dokumencie strategicznym w dużej mierze powinny być wdrażane przez realizujących usługi oraz decydentów. Ich wkład w realizację strategii będzie zasadniczy, bez ich udziału ciężko będzie wdrożyć strategię.